

Чи повинен СГ, який уклав з органом місцевого самоврядування (виконавчої влади) договір суперфіцію (право користування чужою земельною ділянкою для забудови) або договір емфітевзису (право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб), сплачувати до бюджету плату за землю?

ЗІР, категорія 112.01

Відповідно до п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) плата за землю справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – орендна плата).

Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та постійні землекористувачі, орендної плати – орендарі земельних ділянок (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 та п. 288.2 ст. 288 ПКУ).

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру (п. 286.1 ст. 286 ПКУ), орендної плати – договір оренди (п. 288.1 ст. 288 ПКУ).

ПКУ не регулює питання оподаткування земельних ділянок за договорами суперфіцію (право користування чужою земельною ділянкою для забудови) або емфітевзису (право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб).

Договірні відносини в частині користування земельними ділянками регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, Законом України «Про оренду землі», іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договорами оренди землі.